

overhovedet skulde kunne slutte os til den. Jeg indrømmer, at der nu foreslaas adskillige Nedsættelser i Fradragene. De Fradrag, som Lovforslaget hjemler ved Vurderingen til Ejendomsskyld, være jo overordentlig betydelige i Sammenligning med, hvad man nu foreslaar fra Flertallets Side. Den Ros maa jeg da give Flertallet, at det efterhaanden er kommet ned til noget, som ikke er alt for forfærdelig urimeligt. For de mindre Landejendommers Vedkommende vil man saaledes ikke have, at der skal ske Nedsættelse, naar de naa op til en Værdi af 24,000 Kr., man standser allerede ved 12,000 Kr., og man foreslaar i det hele taget et mindre Fradrag end efter Lovforslaget. Jeg finder imidlertid, at et saadant Fradrag overhovedet er i Strid med den Grundsætning om lige Beskatning, som har været Udgangspunktet for det Forslag, som i sin Tid blev fremsat fra Landstingets Side. Det er ikke lige Beskatning, naar man for en vis Klasse af Ejendomme nedsætter Vurderingssummen. Dette er det tredje Punkt, hvor man gør sig Umage for, at denne Lov skal blive til Fordel for Landet, men til Skade for Købstæderne og Kjøbenhavn. Og hvad er det saa for Beløb, man her vil byde Ejendomsbesidderne? Man vil ved en Værdi, som ikke overstiger 8,000 Kr., eftergive i Ejendomsskyld 2 Kr. 20 Ø. om Aaret, og for en Ejendom af Værdi 12,000 Kr. eftergive 1 Kr. 10 Ø. Man vil nemlig i Vurderingssummen fradrage henholdsvis 2,000 og 1,000 Kr., og da Ejendomsskylden efter Flertallets Forslag er 1, pro mille, bliver det ikke mere end 2 Kr. 20 Ø. og 1 Kr. 10 Ø. Jeg maa nærmest slutte mig til, hvad min ærede Kollega fra Kjøbenhavn (Oct. Hansen) i Gaar udtalte, at det virkelig er en Almisse, man byder, naar man eftergiver saadanne Beløb. Jeg forstaar ikke, hvad Meningens dermed er. Jeg kan nok se, at det er et meget stærkt Brud paa Principet i og for sig, men at det skulde være af nogen praktisk Betydning for de vedkommende ud over den Ulighed, som der naturligvis vil blive mellem Landbrugs-ejendomme og andre Ejendomme, forstaar jeg ikke. Men næsten værre end dette er den Bestemmelse, der findes i næstsidste Stykke af samme Paragraf, hvor der er Tale om, at man ikke ved Landejendomme til en Værdi af under 24,000 Kr. — og denne Bestemmelse skal jo ikke forandres — maa komme saa højt op med Ejendomsskylden, at den bliver højere end de nuværende

Skatter til Staten. Det vil altsaa sige, at man giver disse Ejendomme en fjerde meget stor og meget betydelig Fordel i Sammenligning med alle andre Ejendomme i Landet. Man vil nok have Ejendomsskyld der, hvor den vil bringe en en Fordel, altsaa, hvor Ejendommen har et stort Hartkorn, og derfor, naar den bliver vurderet, som den skal, efter Værdien, og der bliver lagt en moderat Ejendomsskyld paa den, vil komme til at svare mindre i Skat end hidtil, men hvis Forholdet er det modsatte, hvis Værdien er noget højere, saa skal der for Landets Vedkommende med Hensyn til alle Gaarde under 24,000 Kr. ikke være Tale om at udrede mere, end der hidtil har været udredet. Dette er saa principløst som noget; der bliver, synes jeg, slet ikke nogen fornuftig Mening i hele Foranstaltningen, naar man vedtager noget saadant.

Der er under Nr. 22 og 23 foreslaaet nogle Bestemmelser af tilsyneladende formel Natur, som den højtærede Finansminister ikke har villet gaa med til. De angaa det Spørgsmaal, af hvem Ejendomsskylden skal kunne kræves. Det er noget, jeg ikke skal opholde mig videre ved. Jeg vil dog sige, at hvis man ikke vedtager saadanne Bestemmelser, vil Følgen blive den, at Staten i Stedet for at benytte sin Udpantningsret lige over for Ejendommen kan henvende sig til private Personer, som i Virkeligheden ikke have noget med hele Sagen at gøre, og tvinge dem til at betale Pengene, og det saaledes, at de ikke have Regres gennem Udpantning, men maa gaa en ret besværlig Vej for at faa Erstatning for, hvad de have maattet udrede. Jeg begriber ikke, hvorfor Administrationen lægger Vægt paa at paaføre Befolkningen den Ulejlighed, som vil kunne følge af Lovforslagets Regler.

Under Nr. 28 er der stillet et Ændringsforslag af Mindretallet om Vurdering af Skovejendomme. Jeg er ikke sikker paa, om jeg har forstaaet den ærede Ordfører rigtig, da han i Gaar talte om de forskellige Ændringsforslag, der ere stillede med Hensyn til Skovejendomme. Under alle Omstændigheder fastholder Mindretallet dette Ændringsforslag under Nr. 28. Jeg bemærker herved, at det til Forskel fra de andre tilsvarende Ændringsforslag gaar ud paa, at der ved Vurderingen af Skovejendomme skal tilkaldes sagkyndige Mænd, som ere beskikkede af Finansministeren, to for hvert Amt, og at Tilkaldelsen skal finde Sted, naar Ejendommen er